

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 12 de novembre del 2014

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Decret d'aprovació de la modificació del Reglament de desenvolupament de la Llei 3/2009 d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia

Exposició de motius

El Govern, en la sessió del 23 de febrer del 2011, va aprovar el Reglament de desenvolupament de la Llei 3/2009 d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia, amb la finalitat de determinar i precisar els requisits que han de complir tant les autoritats estrangeres com les autoritats públiques andorranes en el marc d'una petició d'informació.

L'Organització de Cooperació i de Desenvolupament Econòmic, mitjançant el Global Forum, vetlla per la interpretació correcta i l'aplicació de la normativa en aquesta matèria, el marc jurídic i normatiu de la qual pateix modificacions derivades dels processos de valoració i millora permanentment. N'és un clar exemple el fet que el dia 1 de juny de 2011 el Reglament ja fou modificat clarificant la identificació de les persones subjectes a una demanda d'intercanvi d'informació.

Novament la present modificació obeeix a la necessitat de preservar, en casos especials i degudament justificats el secret de la informació de manera que no afecti la investigació de l'estat requeridor. La llei 12/2014 de 26 de juny, de modificació de la Llei 3/2009 d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia ja ha previst en l'apartat 2 del seu article 8 la possibilitat de que en casos especials no es comuniqui part de la informació lliurada per l'Estat requeridor amb la seva petició i,

fins i tot excepcionalment, no s'informi de l'existència mateixa de la petició a la persona investigada. Calia doncs modificar el Reglament preveient aquestes possibilitats i regulant el procediment en aquests supòsits. Ensenms s'ha procedit a una petita modificació de l'article 7 substituint el termini en dies hàbils per dies naturals per raons de sistemàtica amb la llei, els terminis de la qual es troben fixats en dies naturals.

A proposta del ministre encarregat de les finances, el Govern, en la sessió de 12 de novembre del 2014

Decreta

Article únic

S'aprova la nova redacció del Reglament de desenvolupament de la Llei 3/2009 d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia, que entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Reglament de desenvolupament de la Llei 3/2009 d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia

Article 1

Àmbit d'aplicació

El present reglament estableix els criteris per a la tramitació de les sol·licituds d'intercanvi d'informació formulades d'acord amb la Llei 3/2009 del 7 de setembre, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia, i els respectius acords d'intercanvi d'informació o conveni de doble imposició amb clàusules d'intercanvi d'informació.

Les disposicions contingudes en aquest Reglament són d'aplicació, sense perjudici de les disposicions específiques de l'Acord o Conveni aplicable.

Article 2

Autoritat competent

El Ministeri encarregat de les finances és l'única autoritat competent per executar l'assistència administrativa en el marc de les sol·licituds formulades per

Estats estrangers, així com per formular peticions d'intercanvi d'informació fiscal dirigides a Estats estrangers.

Article 3

Definicions

Als efectes del present Reglament:

a) La persona concernida és la persona sobre la qual se sol·licita informació objecte de la sol·licitud d'assistència administrativa.

b) El posseïdor de la informació és la persona que posseeix la informació sol·licitada a Andorra.

Article 4

Contingut de les sol·licituds prèvies d'intercanvi d'informació

Les sol·licituds prèvies d'intercanvi d'informació s'han de formular per escrit amb la indicació del seu objecte, quedant benentès que les sol·licituds genèriques d'informació no podran ser ateses. A aquest efecte, les esmentades sol·licituds dirigides al Ministeri encarregat de finances, de conformitat amb l'article 4 de la Llei 3/2009, han de comportar les mencions següents:

a) Identitat de la persona concernida.

Les dades relatives a la identitat de la persona concernida inclouen els noms i cognoms o raó social, l'adreça o domicili, o bé tot altre tipus d'informació que sigui necessària per determinar la identitat de la persona concernida de tal forma que no pugui existir cap confusió.

b) Període objecte de la petició.

La petició d'informació fa referència als períodes tributaris objecte de comprovació així com als períodes tributaris respecte dels quals se sol·licita informació en el cas que difereixin dels períodes objecte de comprovació.

Les dates aportades amb la sol·licitud hauran de permetre al Ministeri encarregat de les finances, verificar l'adequació de la petició a la Disposició Final Segona de la Llei 3/2009.

c) La naturalesa de la informació sol·licitada.

La petició d'informació precisa la naturalesa de les rendes i les operacions que generen les obligacions tributàries, el correcte compliment de les quals és

objecte de la investigació que motiva la sol·licitud d'informació.

d) La finalitat per la qual, en aplicació de la normativa fiscal de la part requeridora, es demanen les informacions.

En la sol·licitud d'intercanvi d'informació, s'ha d'indicar la finalitat perseguida per la part requeridora i precisar si aquesta finalitat és únicament administrativa o si pot comportar una responsabilitat penal.

e) Motius i elements que permetin pensar que la informació sol·licitada pugui previsiblement resultar d'interès per a l'Administració requeridora.

La sol·licitud ha de precisar el motiu pel qual la informació sol·licitada resulta d'interès per a l'Administració de l'Estat requeridor, en relació a la persona concernida.

f) La sol·licitud prèvia inclou els motius i els elements suficients que permetin creure que la informació sol·licitada està a l'abast de l'autoritat competent andorrana o en la seva possessió o bé que pugui ser obtinguda per una persona que es troba sota la seva jurisdicció i, en la mesura que sigui conegut, el nom i direcció de la persona de la qual es pot pensar que tindria en la seva possessió o al seu abast la informació sol·licitada.

A aquest efecte constituïran elements suficients qualsevol document o element que estableixi i determini la relació entre la persona concernida i el posseïdor de la informació.

Els documents i elements de referència han d'haver estat obtinguts, d'acord amb la legislació aplicable a aquest efecte.

g) La petició d'informació inclou una declaració als efectes de l'article 4 apartat h) de la Llei 3/2009 i precisa el fonament jurídic sobre el que es basa la petició, així com la certificació que l'Administració de l'Estat requeridor podria obtenir la informació si aquesta es trobés en el seu país.

h) S'acompanya a la petició una certificació estesa per l'autoritat competent de l'Estat requeridor atestant que aquesta és conforme amb l'instrument legal en què es fonamenta.

i) La petició d'informació comporta una certificació que acredita que l'Estat requeridor ha utilitzat, per obtenir la informació sol·licitada, tots els mitjans disponibles en el seu propi territori, llevat que li puguin comportar dificultats desproporcionades.

Article 5

Tramitació de les sol·licituds

El Ministeri encarregat de les finances analitzarà la petició d'informació amb sol·licitud prèvia, a fi de verificar que s'ha donat compliment als requisits contemplats en la Llei 3/2009. En particular, examinarà si els requisits fixats a l'article 5 de la dita Llei són respectats per la petició d'informació en matèria fiscal i, en la negativa, retornarà la petició a l'Estat requeridor, a fi que la pugui complementar o modificar.

El Ministeri encarregat de les finances no estarà obligat a obtenir i proporcionar informació que pogués desvetllar comunicacions confidencials entre un client i un advocat o altre representant legal reconegut, quan aquestes comunicacions:

- a) es produeixin amb la finalitat d'obtenir o prestar assessorament jurídic; o
- b) es produeixin a l'efecte de la seva utilització en un procés judicial en curs o previst.

Article 6

Notificació

Efectuat aquest examen preliminar, el Ministeri encarregat de les finances notifica a la persona concernida, així com al posseïdor de la informació, la sol·licitud d'informació fiscal, encetant-se així el procediment administratiu. A partir d'aquest moment, existeix la possibilitat de consultar l'expedient tramitat per l'Autoritat competent.

En el supòsit que l'Estat requeridor hagi sol·licitat que es decreti el secret total o parcial de la petició d'informació el Ministeri encarregat de les finances després d'haver analitzat els motius i haver arribat a l'acord determinant la informació sobre la que ha de recaure el secret, dicta la corresponent resolució decretant el secret total o parcial i el temps de durada del mateix.

Si es decreta el secret total, no es comunica l'existència de la petició a la persona concernida i es comunica al posseïdor de

la informació l'obligació de guardar secret sobre la mateixa durant el temps fixat. Si el secret és parcial, es comuniquen a la persona concernida i al posseïdor de la informació únicament aquelles peces de la petició d'informació que no es troben sota secret així com el termini de durada del secret. Aixecat el secret, es comuniquen les peces sobre les que s'havia decretat a la persona concernida i/o al posseïdor de la informació.

Article 7

Designació

S'informarà la persona concernida que pot designar en territori andorrà una persona degudament habilitada a rebre les notificacions relatives a la petició d'informació fiscal. La persona concernida disposa d'un termini no superior a tretze dies naturals per a efectuar aquesta designació. En el cas que la persona concernida no designi cap persona habilitada a Andorra, se li notifica personalment les diligències de l'expedient administratiu, a tots els efectes en dret escaients.

Article 8

Procediment d'oposició

En el cas que la persona concernida o la posseïdora de la informació faci ús del dret a oposició, previst en la Llei 3/2009, la informació sol·licitada serà tramesa a l'autoritat administrativa requeridora, una vegada esgotades les vies de recurs, sempre i quan l'autoritat judicial desestimi l'oposició formulada.

En tot moment, la persona concernida i la posseïdora de la informació poden notificar al Ministeri encarregat de les finances, per escrit, el seu consentiment perquè la informació sol·licitada sigui entregada a l'autoritat administrativa requeridora.

Article 9

Característica de la informació a lliurar

Les persones posseïdores de la informació tenen l'obligació de lliurar al Ministeri encarregat de les finances les informacions que són al seu abast, sense perjudici del dret de recurs que els assisteixi, en aplicació de la Llei 3/2009. En el cas de comptes bancaris indivisos, la informació es referirà a la persona concernida, per la part que deté en el dit compte bancari, que correspondrà a parts iguals als titulars, tret de constància en sentit contrari.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 12 de novembre del 2014

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Decret d'aprovació del Reglament de funcionament de la prova pilot del Model andorrà d'atenció sanitària basada en la diabetis mellitus 2

Exposició de motius

Es pot afirmar que el nostre sistema de salut neix en el moment de la creació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS), entitat parapública que fou creada a la fi dels anys 1960.

Progressivament el sistema s'ha anat dotant d'altres estructures a mesura que les administracions públiques andorranes s'han anat configurant al llarg de les darreres dècades, i així, a mitjan anys 1980, es creava el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (SAAS), entitat parapública a la qual s'encarregava la gestió de les prestacions assistencials que configuraven el sistema assistencial públic d'Andorra. El SAAS neix, doncs, amb una estructura constituïda a l'entorn de tres unitats funcionals bàsiques: el Centre Hospitalari Andorrà (CHA), l'Atenció Primària (AP) i la Inspecció sanitària.

No és, però, fins a principis del 1990, i arran de la promulgació de la Llei general de sanitat, que es crea un òrgan de govern que ha de vetllar perquè s'asseguri el desenvolupament correcte de les funcions centrals del sistema, com són la planificació dels recursos i dels serveis, la seva regulació i el seu finançament, funcions que recauen en el Govern i més concretament en la seva Conselleria de Treball i Benestar Social (avui, el ministeri encarregat de la salut i el benestar social), en tant que òrgan que ha de definir les polítiques i els programes de salut públics nacionals.

Aquest llarg desenvolupament de les principals institucions que configuren el

nostre sistema de salut, juntament amb el fet que és un sistema basat i regit per la lliure implantació professional i la lliure elecció dels prestadors assistencials, n'han condicionat en gran manera la seva evolució, havent-se produït al llarg del temps i en funció de les capacitats respectives, determinades distorsions en relació amb els rols i les funcions que els són encarregats.

Si bé cal reconèixer que el sistema ha estat capaç de respondre a les necessitats de salut de la població al llarg d'aquests anys, també és cert que s'ha desenvolupat sense eines de planificació, de regulació i de finançament del tot adequades, fet que ha generat un desequilibri desproporcionat entre la demanda i l'oferta assistencial, que ara necessita una ordenació i racionalització.

Endemés, cal garantir l'adaptació a un entorn canviant i preparar definitivament i convenientment el nostre sistema de salut per fer front als nous reptes demogràfics, sanitaris i socials, en particular, a l'envelliment, als estils de vida i a les malalties cròniques, que com arreu, han esdevingut factors que condicionen en gran mesura la seva perdurabilitat i sostenibilitat.

En aquest context, el Govern, en estreta col·laboració amb la CASS, el SAAS i la participació dels diferents actors assistencials que configuren el nostre sistema de salut, ha treballat en el desenvolupament d'un nou model assistencial, el denominat Model andorrà d'atenció sanitària (MAAS), un model que, preservant aquests principis de lliure implantació i de lliure elecció, té, entre altres, l'objectiu de potenciar un accés racional al sistema assistencial.

Així, el MAAS està orientat a reforçar els serveis d'atenció primària com a principal element del sistema, on es pugui atendre i resoldre la majoria de les necessitats de la població de forma més eficient i eficaç, tot assegurant l'accés coordinat al continuïum assistencial.

El MAAS introdueix una sèrie de mecanismes que suposen un canvi de dimensions considerables en relació amb el funcionament actual del sistema, que afecta tant els professionals, com els usuaris i les mateixes institucions. La seva implantació no deixa de

ser una innovació que requereix una transició i una adaptació global de totes les estructures i els actors, que ha de ser progressiva i que necessita un procés previ de prova que permeti avaluar-ne la factibilitat en un entorn i un abast concrets, de manera que, en un temps determinat, s'hi puguin introduir els ajustaments que es puguin considerar oportuns en funció de les constatacions i incidències que puguin aparèixer durant aquesta fase d'assaig.

En aquest sentit la implantació de la figura del metge de capçalera referent esdevé cabdal per al sistema, en tant que agent que ha d'assegurar la deguda coordinació amb la resta d'actors del primer nivell assistencial, en particular amb infermeria i els treballadors socials. De la mateixa manera, el metge de capçalera referent ha d'orientar degudament els usuaris a fer un ús adequat i proporcional dels recursos assistencials més especialitzats en funció de les seves necessitats.

En aquest context, està plenament justificat el fet de dur a terme un assaig o prova pilot, que ha d'estar basat en l'evidència científica disponible, de dimensions, abast i durada definits, i que ha de poder ser mesurat per mitjà d'una sèrie d'indicadors qualitius i de seguiment contrastats.

Centrar una prova pilot del MAAS en la diabetis, en tant que patologia crònica d'incidència rellevant entre la població, que pel seu comportament i la possible evolució clínica necessita la participació de tots els actors del sistema, esdevé del tot apropiada. Al mateix temps, focalitzar aquesta prova en aquesta patologia crònica, íntimament relacionada amb factors com ara són els estils de vida, també afavoreix la possibilitat de respondre al doble objectiu d'avaluar el MAAS com a model que, més enllà de l'atenció als processos assistencials aguts més habituals de la població, és també un model que es pot adequar per millorar l'atenció de les patologies cròniques que poden ser de més prevalença.

Considerant l'establert als articles 3, 4, 5, 6, 7 i 8 del títol I de la Llei general de sanitat, pels quals s'estableixen les bases generals del nostre sistema de salut;